Міністерство освіти і науки України Національний університет «Львівська політехніка» Інститут телекомунікацій, радіоелектроніки та електронної техніки кафедра «Радіоелектронні пристрої та системи»

Звіт з лабораторної роботи №17

з дисципліни «Програмування»

Підготував: ст. групи АП-11 Фостик Віталій

Прийняла: Гордійчук-Бублівська О.В.

Тема:

Дослідження особливостей використання вказівників у мові С.

Мета:

ознайомитися з поняттям вказівник та особливостями його використання у процесі програмування.

Теоретичні відомості:

Вказівник — це змінна, значенням якої є адреса деякого об'єкта (зазвичай іншої змінної) в пам'яті комп'ютера. Наприклад, якщо одна змінна містить адресу іншої змінної, то говорять, що перша змінна вказує (посилається) на другу. Важлива особливість мови С полягає в тому, що вказівник в ній типізовані. Це означає,що якщо змінна, скажімо, р має тип «вказівник на іnt», то значеннями змінної р можуть бути адреси лише змінних типу int та не можуть бути адреси змінних типу double чи інших.

Взагалі, який би тип в мові С не розглянути, йому відповідає свій тип вказівника. Щоб оголосити змінну типу вказівника на деякий тип, потрібно перед іменем змінної поставити зірочку:

Хід роботи:

- 1. Ознайомитися з теоретичними відомостями.
- 2. Здійснити виконання прикладів, представлених у теоретичних відомостях, після чого представити скріни їх коду та результати виконання у звіті.
- 3. Написати программу для визначення суми масиву, який складається з п'яти елементів. Значення елементів вводяться з клавіатури. Для доступу до елементів масиву використати вказівник. Представити скріни коду програми та результати її виконання у звіті.
- 4. Оформити звіт

Виконання роботи:

Контрольні запитання:

- 1. Вказівник це змінна, яка містить адресу в пам'яті комп'ютера. Вона "вказує" на місце збереження даних.
- 2. З вказівниками можна виконувати арифметичні операції додавання (збільшення або зменшення адреси на певну кількість байтів), віднімання (аналогічно), а також порівняння (для визначення відносної адреси між двома вказівниками).
- 3. Функція `pop()` у стеку використовується для видалення елемента з вершини стеку і повертає значення цього елемента.
- 4. Звернення до елементу масиву може бути виконане за допомогою індексації, зазвичай в квадратних дужках, наприклад: `array[index]`. Також можна використовувати вказівники для доступу до елементів масиву.
- 5. Використання адресної арифметики при зверненні до елементів масиву дозволяє ефективно маніпулювати пам'яттю, оскільки вона дозволяє здійснювати операції безпосередньо з адресами пам'яті. Це забезпечує швидкий доступ до даних, ефективне використання пам'яті та можливість працювати з даними на рівні байтів.